

L É P C S Ó K

XIV. évfolyam 1. 2. szám

2014. január 5.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

**A tartalomból: Nyisd ki az ajtódat,
Egy gyermek üzenete szüleihez
Olvasd, és kívül-belül megváltoztat!
A napkeleti bölcsek
Hiszek, mert látom...
A betegség értéke**

Szentmise szándékok január hónapban

1.	+Gazdag Istvánné Ágh Anna és +Szülei és összes +Hozzá tartozóik	(8.00)
	Az Egyházközség híveiért	(11.00)
	+Horváth György 1. évf.	(18.00)
2.		
3.	Jézus Szent Szíve tiszteletére engesztelésül - Hálából születésnapon	
4.		
5.	+Varga Jánosné, +Varga János	(8.00)
		(11.00)
	+Jancsó Mihály és +Szülei	(18.00)
6.	+Szikszai József, +Édesapja és összes +Hozzá tartozóik	
7-9.		
10.	Hálából	
11.		
12.	+Berta Mihály, +neje Pecsenyiczki Teréz és összes +Hozzá tartozó	(8.00)
		(11.00)
	A Huszka család +Tagjai	(18.00)
13.		
14.	+László	
15.		
16.	+Gyulai Ferenc 10. évf., neje +Varga Margit, +Ferenc, +Gábor gyermekeik, a Gyulai és a Varga +Nagyszülők	
17.	+Hitkó László és +Szülei	
18.	+Pócza János, +Szülei és összes +Hozzá tartozó	
19.	Beteg édesanyaért és édesapáért	(8.00)
		(11.00)
	+Konsai József és +Szabó Győző	(18.00)
20-22.		
23.	+Barka József, +Szülei, és összes +Hozzá tartozó	
24.	A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
25.	+ifj. Persa József, +Édesapja és +Péter fia	
26.	Az egyházközség januárban +Hívei	(8.00)
		(11.00)
	+Heik Mihályné, +Férje és összes +Hozzá tartozó	(18.00)
27.	+Rab János, +Szülei és +Testvérei	
28.		
29.		
30.	+Gubcsó Mihály, +Szülei, +és összes +Hozzá tartozóik	
31.		

Gondolatébresztő...

Nyisd ki az ajtód, hogy átéld Isten vigasztalását!

Van vigasztalás egy keresz-tény számára? Szent Pál a Korintusiakhoz írt második le-vele elején számtalan alkalom-mal használja a vigasztalás szót. A népek apostola azok-hoz a keresztényekhez szól, akik fiatalok a hitben, akik nem régen indultak el Jézus útján. Nem mindegyiküket ül-dözték, átlagemberek voltak, akik megtalálták Jézust. Ez olyan változás volt életükben, hogy Isten különleges erejére volt szükségük, ami pedig a vigasztalás.

A vigasz ugyanis Isten jelen-léte szívünkben. Ahhoz azon-ban, hogy az Úr jelen legyen szívünkben, ki kell nyitnunk az ajtót, meg kell térnünk.

Mi a legnagyobb boldogság?

Az üdvösség az, hogy a Szentlélek vigasztalásában élünk és nem a világéban. Az ugyanis nem üdvösség, hanem bűn. Az üdvösség annyit jelent, hogy haladunk előre és megnyitjuk a szívünket a Szentlélek vigasztalása előtt, ami az üdvösség. Nem lehet azonban alkudozni, hogy egy kicsit ebből, egy kicsit abból, mintha gyümölcssalátát ké-szítenénk. Egy kicsit venni a Szentlélekből és egy kicsit a világ szelle-méből. Nem! Vagy egyiket, vagy a másikat választjuk, hangsúlyozta.

Az Úr világosan megmondja: Nem lehet két urat szolgálni. Vagy az Urat

vagy a világ szellemét szolgáljuk. Nem lehet összekeverni a ket-tőt. Amikor megnyílunk az Úr Lelkének, megértjük az új törvényt, amely az Úrhoz visz bennünket, és ez a nyolc boldogság. A nyolc boldogságot csak akkor értjük meg, ha nyitott a szívünk, és ha a Szentlé-lek vigasztalásából szemléljük. Pusztán emberi értelemmel nem érthető meg. Ezek az új parancsolatok! Ha azonban nincs nyitva szívünk a Szentlélekre, butaságoknak tűnnek számunkra. Azt mondhatnánk: „Nézd, szegénynek, szelídnek, irgalmasnak lenni nem olyan dolgok-nak tűnnek, amelyek sikeressé tesznek.”

Nem értjük meg őket, ha nem nyitott a szí-vünk, és ha nem ízlel-tük meg a Szentlélek vigasztalását, amely az üdvösség. Ez a tör-vény azok számá-ra, akik üdvözültek, és akiknek nyitott a szívük az üdvözülésre. A szaba-dok törvénye ez, a Szentlélek szabadságával ren-delkezőké.

Kérjük az Úrtól a kegyelmet, hogy követni tudjuk Őt, ezzel a szabad-sággal. Ha csak saját emberi szabad-ságunkkal akarjuk követni Őt, ak-kor a végén álszentté válunk, mint a fari-zeusok és a szadduceusok, akik vi-tatkoztak Jézussal. Az az álszentség, amikor nem hagyjuk, hogy a Szentlé-lek megváltoztassa szívünket az üdvösség által. A Lélek sza-badsága, amelyet a Szentlélek ad nekünk, egyfajta „rabszolgaság”-ot jelent az Úr irányába, aki szabaddá tesz bennünket. Ezzel szemben csupán a saját szabadságunk viszont olyan rabszolgaság, amely nem az Úrhoz, hanem a világ szelleméhez köt minket.

Kérjük a kegyelmet, hogy meg tudjuk nyitni szívünket a Szentlélek vi-gasztalására.
(Ferenc pápa a hitről és az életről)

Az ember rendezheti életét törvé-nyek és eljárások szerint, ame-lyek pusztán emberi listát jelen-tenek. Ez azonban végül nem ve-zet el az üdvösséghez, csakis a nyitott szív.

Bálint Zoltán: Úgy élj

*Úgy élj, hogy az egész világ
Figyeli minden léptedet,
Látja, hogy őszintébb,
tisztább vagy,
S kutatja békességedet.*

*Úgy élj, hogy az egész világ
Ítéli minden léptedet,
Látja, hogy
nem vagy egyedül,
S kutatja gyengeségedet.*

*Úgy élj, hogy az egész világ
Benned Jézust ítéli meg.
Szemükben Ő nem több,
csak az,
Akinak te képviseled.*

B. ú. é. K.

Bízzuk újra életünket Krisztusra: így hangzik a keresztények B. ú. é. K. kö-szöntése december végén, január ele-jén. Talán ez a legnagyobb feladatunk és az egyetlen reményünk: hittel rábízni ma-gunkat. De gondoljunk bele, milyen ne-héz elszakadni attól a gondolkodástól, hogy én formálom a sorsom, saját erőm-mel alakítom a karrieremet, gondosko-dom magamról, a családomról. Az erős és egészséges ember kultuszát hirdetik a reklámok is, a magabiztosan mosolygó emberét, akinek nem kell segítség, mert megáll a maga lábán. Mindannyian sze-retnénk egy kicsit ilyen erősnek látszani, és elrejteni mások elől esendőségünket.

SZERZETESRENDEK

BAZILITÁK, NAGY SZENT BAZIL RENDJE, O.S.B.M.

(Ordo S. Basilii Magni)

Pápai jogú férfi szerzetesintézmény (papi). Kontemplatív és monasztikus, tanító-nevelő rend.

A Rendet *Nagy Szent Bazil* (329-379) alapította. Feladatuk: az életszentségre törekvés, - Isten- és emberszeretet, hagyományosan aszketikus gyakorlatok: - böjt, virrasztás, zsolozsma, lelkipásztori szolgálat, népmissziók és lelkigyakorlatok tartása, szociális gondozás, oktató tevékenység.

Szent István korában már megjelentek hazánkban, a tatárjárás során kolostoraik elpusztultak. Ismét megtelepedtek 1360-ban Munkács mellett.

Házaik: Máriapócs 1714, Hajdúdorog 1933, Makó 1946, Kispeszt 1948.

1947-ban az Apostoli Szentszék felállította az önálló magyar Szent István tartományt. 1950-ben a magyar bazilita tartománynak 39 tagja volt. (Tudomás szerint a szerzetesrendek feloszlata után Kanadában képezték a magyar bazilita szerzeteseket.).

1989-ben szerte a világon, 91 házukban 578 szerzetesük tevékenykedett.

BENCÉSEK, ORDO SANCTI BENEDICTI, O.S.B.

Pápai jogú férfi szerzetesintézmény (papi-laikus). Monasztikus rend tanító-nevelő és lelkipásztori tevékenységgel.

Szent Benedek alapította rend. Eszményük a szemlélődő és tevékeny élet összhangja. Mottójuk: *Ora et labora! Imádkozzál és dolgozzál!*

A bencések 996-ban telepedtek meg Szent Márton hegyén (Pannonhalmán). 1802 óta tanító rend a magyar bencés kongregáció.

1988-ban Magyarországon 5 házban 149 rendtag volt.

BENCÉS APÁCÁK, O.S.B.

Szent Benedek és húga, *Szent Skolasztika* alapította 532-ben. Az öt világrészben 227 kolostoruk, benne 7500 bencés apáca él. Magyarországon már Szent István idejében megtelepedtek.

SZENT BENEDEK LEÁNYAINAK TÁRSASÁGA

Societas Filiarum Sancti Benedicti. Egyházmegyei jogú női szerzetesintézmény. Magyar szerzetesközösség,

Berecz Skolasztika (1898-1932) alapította Szent Benedek Regulája alapján, Kühár Flóris O.S.B. segítségével. Céljuk az alföldi és tiszatáji tanyavilág apostoli munkaterületének szolgálata, tanítás, betegápolás, templomgondozás, lelkipásztori kisegítés.

Anyaházuk Tiszaújfalun volt a tanyán. 1950-ig dolgoztak Csépan, Szarvason,

Kecskeméten és Tiszazugon. 1989-re a nővérek létszáma 27-re apadt. Egy kis közösségük Pannonhalmán él.

BENCÉS OBLÁTUSOK ÉS OBLÁTÁK

Azokat a világban élő keresztény hívőket vagy az egyházmegyében szolgálatot teljesítő papokat fogja össze, akik Szent Benedek szellemében és az ő Regulájának vezetésével akarnak evangéliumi életet élni.

A közösséget egy, a monostor apátja által kinevezett szerzetes vezeti. Az ő feladata, hogy az oblátusok és obláták lelki életéről, a bencés lelkiségben való előrehaladásukról gondoskodják. Havonta van találkozásuk, évente tartanak lelkigyakorlatot a monostorban, ezenkívül a gondoskodást oblátus-levelek biztosítják.

Az oblátusok és obláták általában megmaradnak eredeti élethivatásukban és életformájukban, de ezt kereszténységükben elkötelezettebben, a teljes értékű keresztény életre Szent Benedek szellemében törekedve akarják megélni. Igyekeznek a helyi egyház életét előmozdítani: levelező teológiát végeznek, hitoktatást vállalnak. Sokan a jótékonyág területén dolgoznak, mások a szorosan vett rendi munkakörökben vállalnak feladatot. Hat hónapos jelöltidő alatt megismerkednek a közösséggel, a feladataikkal, a Regulával. A felvételtől új, rendi nevet kap és a rendhez tartozást jelző Szent Benedek érmet. A noviciátus leteltével véglegesíthetik a közösséghez való tartozást. Ez a véglegesítés az obláció, a felajánlás szertartásában történik meg. Felajánlja magát Istennek, és megígéri, hogy Szent Benedek szellemében, mindenekelőtt Krisztusért, Isten irgalmasságában feltétlen bízva, az eucharisztia és a dicséret áldozatát ünnepeelve, a bencés közösségben törekszik hogy az életében mindenben megdicsőüljön az Isten.

Ez a felajánlás nem szerzetesi fogadalom, de érett megfontolásból született és csakis komoly okból bontható fel. A magyar bencés kongregáció oblátus közössége 1989-ben indult újra.

DOMONKOSOK, ORDO FRATRUM PREDICATORUM, O.P.

Pápai jogú férfi szerzetesintézmény (papi).

Szent Domonkos alapította Toulouse-ban, 1216-ban. Céljuk eredetileg a valdi és albi eretnekségelleni harc volt. Később a kunok térítésével foglalkoztak, majd egyetemi oktatást végeztek. Apostoli céljuk az igaz hit hirdetése, hívők és hitetlenek közt. Apostoli eszközeik: hithirdetés, tanítás és sajtó; nevüket innen nyerték: prédikátor testvérek. A szerzetesi gyakorlatok mellett fontos szerepet kapott az állandó tanulás, továbbképzés.

Hazánkban lelkipásztorkodással (igehirdetéssel) foglalkoznak.

Jelszavuk: Laudare - Benedicere - Predicare, Dicsérni - Áldani - Prédikálni. Jeligéjük: Veritas (Igazság). Az öt világrészben a Rendnek 634 kolostora van, ezekben 6800 prédikáló testvér működik. Sok szentet és hírességet adtak a világnak.

Szentjeink

A Katolikus Egyház hagyományos tanításában:

- A szentet már az Ószövetségben megkülönböztették a profántól. Ez látható és kötelező volt. A „szent” általános isteni tulajdonság, Isten neve: Isten „Izrael szentje” (Iz 12,6). Ez magában foglalja Isten dicsőségének kötelező imádását és minden teremtménytől engedelmisséget váró hatalmát. Ezért így imádkozunk: „Istenünk, aki az igaz világosság vagy, add, hogy szívünk mélyén elfogadjuk, ami szent...”
- Ami Isten erejéből származik és jelentős az ember életében, ami első, az szintén szent. Ennek a fogalma először a Bibliában jelenik meg a teremtés hetedik napján: „E napot megáldja és »megszenteli« Isten, mert a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott” (Ter 2,3).
- A mai egyházi szóhasználata Szentírást követve szentnek nevezi az összes hívőt, akik a keresztség által részesülnek a szent Isten életében. Sajátos értelemben azonban, azokat mondjuk szenteknek, akik Isten ajándékát elfogadták és hősiek fokban valósították meg. Róluk külön emlékezik meg az Egyház, mert ők a keresztény élet példaképei, akiket tisztelni kell és segítségül lehet hívni. A tisztelet azonban nem nekik szól, hanem a bennük működő győztes kegyelemnek, így a szentek tisztelete Isten tiszteletének egyik formája.
- A szentek is az emberi lét teljes drámájában, a kísértésekben, a félelmekben, kétségekben és gyengeségben lettek naggyá. Tiszteletük nem az emberi „csúcsteljesítmény”, hanem a készség, *hogy* együttműködjenek a kegyelem átalakító erejével, vagyis a személyes párbeszédet folytató Istennel.
- A szentek sorai színes képet mutatnak: a vértanúktól kezdve a rejtettségben élő segítőtestvérig, a paptól, a szerzetestől, a remetétől a családapáig. Tiszteletükben az ember rokonságot fedezhet fel velük, akik bátoríthatnak az élet feladatainak teljesítésében, hogy „mindnyájan eljussunk a hitben és Isten Fia megismerésében az egységre és meglett emberré nem leszünk elérve a krisztusi teljességet” (Ef 4,13).

Szentek és boldogok:

A modern időben is sok boldogot és szentet avatott az Egyház, magyarokat is.

Az ő példájuk a jövő nemzedék számára követendő lehet.

- Akik a testvérükben a szeretet által felismerték az Istent, követendőik.
- Példájuk segít kialakítani egy olyan felfogást, amely megmutatja, hogyan lehet a fogyasztó társadalom felfogásától eltérő életet élni.
- A boldogok életét alig ismerjük, pedig közöttük is sok követendő példát találunk.
- A szentek tisztelete az öntudatos keresztény számára azt jelenti, hogy tiszteletben tartjuk és megéljük, vonzónak tartjuk saját történelmünket.

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

Az Ige liturgiája - folytatás

Az evangélium meghirdetése

Amikor Jézus feltámad a halálból, minden, amit valaha mondott és tett, vele együtt feltámad. Azáltal, hogy felolvasunk néhány szakaszt az evangélium szövegéből, a közösség úgymond kap egy darabot abból, ami feltámadt Jézussal. Amikor egy adott napon az evangélium bármely részét halljuk, belépünk a feltámadás egész misztériumába. Az evangélium mindig Jézus haláláról és feltámadásáról szól. Bármilyen másról is szól, az a célja, hogy a szenvedés misztériumát teljesebb összefüggésbe helyezze.

Az evangéliumok szintén apostoli szövegek, de az előző olvasmányoktól az írások műfajában tér el. A szentleckét az egyik apostoli *levélből* vesszük. Az *evangélium* műfaja számos évtizeddel később keletkezett. Sok emlékezetes mozzanat maradt fenn Jézus egész életéből, és ezekből természetesen számos történet terjedt közszájon. Sok kitörölhetetlen mondanivalója és találkozása, csodálatos példabeszédei, szeretetből és együttérzésből végbevitt csodái, különféle tettei. A négy evangéliumot végül azért fogadták be a kánonba, mert - akár a levelek esetében - az egyház felismerte bennük azt az élő hitet, amelyet az apostolok adtak át. Az evangéliumok az apostoli korszak szerzőitől származnak, akik egy meghatározott rendben gyűjtötték össze a különálló történeteket, és egyetlen egységes történetet fűztek fel belőlük, kihangsúlyozva bizonyos teológiai szempontokat, ami bizonyára hasznos volt annak a közösségnek, amelynek írtak.

Lukács evangélista nyújtja a legtisztább bepillantást a sugalmazott szerzők munkájába. Itt is látszik, hogy a sugalmazás nem zárja ki eleve az emberi szerző munkáját és gondolatait. Ezt mondja: „Már sokan vállalkoztak arra, hogy rendszeresen elbeszéljék a köztünk végbement eseményeket úgy, amint ránk hagyták azok, akik kezdetől fogva szemtanúi és hirdetői voltak az igének. Jónak láttam magam is, hogy - miután mindennek elejétől fogva gondosan a végére jártam - sorjában leírjam neked. . .” Ahogy Lukács is sejteti, sok módja van annak, hogy összeálljon egy elbeszélés. Egy dolgot azonban közösnek találunk mindazoknál, akik „mindennek elejétől fogva gondosan végére jártak”: azt, hogy mind-nyájan egyetértően a történet közép- és csúcspontjában. Ez pedig mindig Jézus halála és feltámadása. Bármilyen másról is szól, az ennek a történetnek a része, és segít bennünket, hogy elmélyítsük megértését, és jobban megragadhatjuk lényegét.

Ahogy hallgatjuk az evangélium felolvasását, tudatában kell lennünk, hogy nem pusztán a diakónus vagy a pap áll ott az ambónál. Az evangélium meghirdetése misztérium, és általa most történik valami. Jézus maga látogatja meg a hallgatóit nagyon konkrét formában; ő mondja ma nekünk ezeket a szavakat, ő tesz csodákat, ő beszél el a példabeszédeket, ő eszik és iszik a bűnösökkel.

János evangélista beszámolója alapján Jézus úgy utal halálára és feltámadására, mint az ő „órájára”. Az ő órája olyan óra, amely sosem múlik el, sosem vész el a

múltban, sohasem öregszik meg az idő múlásával. *Az ő órája tehát akkor következik be, amikor olvassák az evangéliumot.* Egészen jelen van áldozatával, mert támadt a halálból. Amikor a következő fejezetekben eljutunk az eucharisztia liturgiájának tárgyalásához, látni fogjuk, hogy a mise e részének szertartása és szavai azt mondják el és teljesítik be, amit már az Ige liturgiájában elmondtunk. Elmélyítik annak az eseménynek az esemény jellegét, amely mindennek a középpontja: Jézus halála és feltámadása.

Az evangéliumi események ereje, hogy a múltból a jelenünkbe hozza az akkori történet. Amit Jézus egykoron mondott és tett, jelenvalóvá válik közöttünk. Krisztus eljön, és úgy fogadjuk, mint az üdvösség valóságos közlését azok számára, akik itt és most hallgatják az Igét.

Figyelemmel kell lennünk a liturgia dinamikájára. Az evangélium hirdetésében az Atyais-ten világ elé irányuló mozgása erősödik, mert amit az Atya mond az egyháznak, *az maga Jézus.* Amikor őt hallgatjuk, őt látjuk cselekedni, akkor ne felejtjük el, hogy ő az Atya nekünk adott Igéje. Amit mond és tesz, az kinyilatkoztatja az Atyát. *Halála és feltámadása* nyilatkoztatja ki az Atyát. Az Ige, a Szentlélek kíséretében érkezik, és a Lélek biztosítja, hogy Jézus leszáll a közösségbe, amely tisztelettel hallgatja az evangéliumot. Annak kiáltunk, aki most jelen van közöttünk: „Áldunk téged, Krisztus!”

Az evangéliumot mindig a pap, vagy a diakónus olvassa, vagy maga a püspök, ha nincs jelen más felszentelt szolgálattevő az eucharishtiánál. Az evangélium a Biblia kiváltságos központja, és hirdetése az igeliturgia csúcspontja. Ráébreszt arra a tényre, hogy most közvetlenül Krisztus szól egybegyűlt egyházához. Az evangélium hirdetése a felszentelt szolgálattevők részére van fenntartva, és arra emlékeztet, hogy az evangélium kitűntetett módon fejezi ki az apostoli hitet. A püspök, és a felszentelt, az apostoli garanciát jelenítik meg, és az apostoli hit tekintélyével olvassák fel az Írást.

A szentbeszéd (homília)

A soron következő szentbeszéd szintén a felszentelt személyeknek van fenntartva. Nem arról van szó, hogy a laikusok nem volnának képesek hatékonyan beszélni az Írás értelméről nyilvánosan. Kíváncsi, hogy a felszentelt személyek is bölcs és hatékony prédikátorok legyenek, de mégsem ez az elsődleges szempont, amiért nekik van fenntartva a szentbeszéd. Ez ismét egy szertartáshoz kapcsolódó szabály. A prédikációt mondó felszentelt személy annak biztosítéka a közösségben, hogy amit hallunk, az az egyház apostoli hite, és nem csupán egy személy egyéni gondolatait és megfontolásait tükrözi. Természetesen a hitet a hívők egész közössége hordozza. *A szentelés viszont tartalmazza annak felelősségét, hogy a pap ezt a hitet nyilvános, igazolható módon képviseli.* A papok és a diakónusok közössége biztosítékot jelent, hogy az apostolok hitét halljuk. A püspök gondosan ügyelt azok képzésére, akiket papokká és diakónusokká szentelt, meggyőződve arról, hogy alkalmasak az apostoli hit képviselésére.

A prédikáló felelőssége, hogy különös gonddal figyeljen mindarra, ami az adott napi liturgia szövegeiben elhangzott. Gondos odafigyeléssel úgy tárja ezt a közösség elé,

hogy Isten Igéje szívünkbe találjon, és illő módon válaszoljunk rá. Így bizonyos értelemben Jézus Krisztus az Ige, aki belésszáll, és Jézus Krisztus a szó, aki belőle kijön.

A prédikáló kényes feladatát nagy hagyomány támogatja. Ez az, amit apostoli hitnek nevezünk. Az kerül továbbadásra, „áthagyományozásra” az évszázadok során, amit az apostolok megtapasztaltak és hittek. Jézus saját küldetését az apostolokra bízta, és ezt adták tovább az évszázadok során, elérve egészen hozzánk: Ez a tény, Isten tervének ez a formája jelenik meg a felszenteltek prédikációjában. Az igehirdetésre vonatkozó megbízatás, amelyet az apostolok Jézustól kaptak, párhuzamban áll azzal, ahogy Jézus saját küldetését az Atyától kapta. A feltámadt Úr ezt mondta tanítványainak: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket”.

Minden keresztény igehirdető modelljének kell lennie, ahogy az Úr prédikált. Jézus pontosan megfogalmazta ezt a mintát: „Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki engem küldött”.

Ennek ellenére Jézus prédikációjának és az apostolok prédikációjának természete különbözik. Jézus, bár az Atyáról tesz tanúságot, eközben önmagáról is tanúságot tesz. Az apostolok viszont nem önmagukról tanúskodnak, hanem Jézusról. Valójában Jézus lesz prédikációjuk fő tartalma.

A szentírási szövegeknek Jézus húsvéti misztériumára való vonatkoztatása minden későbbi prédikáció alapjává lett. A szövegnek e módon történő magyarázata lesz a prédikátor feladata. Az egyházatyák saját magukat is úgy látták, mint akik az apostoli prédikáció folytatói.

Nem véletlen, hogy ez a fajta prédikáció pünkösdkor kezdődik, azt is mondhatjuk, hogy az pünkösd gyümölcse, a Lélek ajándéka. Emlékezzünk, mit tanított Pál a Lélekről: „De azt sem mondhatja senki: »Jézus az Úr«, hacsak a Szentlélek által nem”. Később pedig: „Isten elküldte Fiának Lelkét szívünkbe, aki azt kiáltja: »Abba, Atya?«”. Ez meghatározza az igehirdető célját: lehetővé tenni az egész közösség és minden egyes hívő számára, hogy egész létével mondhassa: „Jézus az Úr”, és azt kiálthassa Istennek: „Abba, Atya.” Ez a feladat végtelen és kimeríthetetlen gazdagságot rejt. Krisztust hirdetve egyben „Isten misztériumát” is hirdetjük, hisz „benne rejlik a tudomány és a bölcsesség minden kincse”.

A végtelen gazdagság az egyházban kezd kibontakozni az apostolok idejétől kezdve, és az egyházatyák korában fejlődik tovább. A mi korunk igehirdetésének is az apostoli és patrisztikus örökséggel vállalt folytonosság jegyében kellene történnie.

A misén elhangzó homíliának azonban további célja is van. Jeleznie és bizonyos mértékben magyaráznia kell a kapcsolatot a most befejeződő igeliturgia és az áldozat kezdődő liturgiája között. Titokzatos értelemben az eucharisztia liturgiája visszatükrözi az Ige mintázatát, amely a megtestesülés misztériumában testté lett. A Szentírás szavai szent-séggé lesznek; vagyis a rituális cselekmények és szavak, amelyeket a kenyér- és boradománya felett végeznek, hirdetik a megváltás eseményét: az Úr halálát és feltámadását. Ez az esemény egybeesik a közösségi ünnepléssel.

EGY GYERMEK ÜZENETE SZÜLEIHEZ

Ne vegyél nekem dolgokat, amelyekre Te hiába vágytál! Ne érezz bűntudatot, ha nem tudsz megadni nekem mindent, amire fáj a fogam. Néha csak azért kérek valamit, hogy láthassam, hol a határ.

Add nekem az idődet! Kérdezd meg, mi történt az iskolában! Beszéljess velem arról, hogy mit gondolok!

Érdeklődj afelől, hogyan oldom meg feladataimat!

Taníts engem a jóra! Mondd el, mi a rossz!

Vitassuk meg terveinket! Bátoríts választásaimban!

Dicsérj, ha megérdemlem! Terelj jó útra, ha tévedtem!

Higgy nekem, bízz bennem!

Irányításoddal jó utat fogok választani. Ha magam mellett tudlak, nem csatlakozom bandákhoz, távol tartom magam az alkoholtól és a drogtól.

Magyarázd meg nekem a gyógyszerhasználat szabályait, és figyelmeztess a droghasználat veszélyeire!

Szeress, és hagyd, hogy szeresselek !

Szeress akkor is, ha rossz vagyok! Mutasd ki szeretetedet még abban az esetben is, ha nem tetszik neked a viselkedésem! Bocsáss meg nekem! Fejezd ki megértésedet tévedésemtől!

Add értésemre, hogy mindig van esély az újrakezdésre! Engedd meg, hogy tetteimért én vállaljam a felelősséget! Javíts ki, mondd el, ha tévedtem, de sose tedd ezt mások előtt! Kérlek, sose hasonlíts másokhoz, különösen ne a testvéreimhez! Büntess meg, ha rosszat teszek! Ismerd el, ha jót cselekszem!

Ne parancsolj nekem, kérj tőlem! Ez összetartozásunk érzését jelenti számomra. Ha megkérsz valamire, boldogan megteszem. Bánj velem úgy, mint a legjobb barátoddal!

Figyelj rám, ha szeretnék megbeszélni veled valamit! Még csak gyerek vagyok, de nekem is vannak gondjaim, aggodalmaim. Tiszteld bánatomat, fájdalmamat! Mondd sokszor, hogy szeretsz engem!

Erősíts meg abban a tudatban, hogy különleges vagyok, és mindig szeretni fogsz, bármi történjen is! Mindenekelőtt tanítsatok a szeretetre, a hitre, az emberek, az országunk tiszteletére!

Jézus azt mondta: "...Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa." (Lk 18:16)

Olvasd, és kívül-belül megváltoztat!

A történet egy öregemberről szól, aki a hegyek közt élt fiatal unokájával. Minden reggel a nagyapa korán kint ült a konyhában, és olvasta régi, megviselt Bibliáját. Az unokája, aki ugyanolyan szeretett volna lenni, mint ő, mindenben utánózni igyekezett a nagyapját. Egyik nap megkérdezte, „Papa, én is próbálom olvasni a Bibliát úgy, mint te, de nem értem azt, és amit értek, azt is elfelejtem, amint becsukom. Mire jó a bibliaolvasás?” A nagyapa, aki közben szemet tett a tűzre, csendesen odafordult hozzá, és azt mondta: „Fogd meg ezt a szenes kosarat, menj le a folyóhoz, és hozz egy kosár vizet!” A fiú úgy tett, ahogy mondták neki, bár az összes víz kicsurgott a kosárból, mielőtt visszaért volna a házhoz. A nagyapa nevetett, és azt mondta: „A következő alkalommal egy kicsit jobban szedd a lábad”, és visszaküldte azzal, hogy próbálja újra.

Ezúttal a fiú gyorsan futott, de a kosár csak üres volt, mire hazaért. A szuszból kifogyva mondta nagyapjának, hogy lehetetlen a kosárban vizet hozni, és elindult, hogy vödört kerítsen a kosár helyett. Az öregember ezt mondta, „Nem akarom, hogy vödörrel hozd a vizet; én egy kosár vizet kérek. Meg tudod te azt csinálni, csak nem igyekszel eléggé”, ezzel el is indult, nyilvánvalóan azzal a szándékkal, hogy megnézi, hogyan sikerül a következő forduló. Bár a fiú tudta, hogy lehetetlen, most már csak azért törte magát, hogy lássa a nagyapja az igyekezetét. Megmerítette a kosarat, és futott, ahogy csak tőle telt. Természetesen sokkal azelőtt, hogy elérte volna a nagyapját, a kosár már üres volt. Alig bírt beszélni, „Látod, papa, nincs értelme, ugye te is így gondolod?”. Az öregember azt mondta: „Nézd meg a kosarat!”. A fiú ránézett, és a kosár másmilyen volt. A régi, piszkos szenes kosár helyett egy tiszta kosarat látott. „Fiam, ez történik akkor is, amikor a Bibliát olvasod. Lehet, hogy nem érted, vagy nem emlékszel mindenre, de amikor olvasod, az kívül- belül megváltoztat. Ez Isten munkája az életünkben. Ez az, amit csak Isten tud elvégezni, átalakítani bennünket kívül-belül, és lassan Krisztushoz, a Fiához hasonlók leszünk...” Szánj időt, hogy elolvass Isten szavából valamennyit mindennap! Élj egyszerűen, szeress nagyvonalúan, törődj őszintén, beszélj kedvesen, a többit hagyd Istenre.

HISZEK, MERT LÁTOM...

...LÁTOM, MERT HISZEK!

- 1, Hiszek, mert látom, hogy a minket körülvevő csodálatos világban Isten szeretete sugárzik felénk, és ragyogja be az életünket.
- 2, Hiszem, hogy közösséget csak a szeretet tud összetartani, ahol Isten maga a szeretet.
- 3, Hiszem, hogy a sötétség, az a fény hiánya. Minél több a fény, annál inkább eltűnik a sötétség. A bűn, a rossz, az Isten hiánya az életünkben. Minél több bennünk az isteni fény, annál inkább eltűnik belőlünk a bűnnek a sötétsége.
- 4, Hiszem, hogy ha hagyjuk, az Isten a bennünk lévő egyszerű képességeinkkel is csodálatos dolgokra tud meghívni minket.
- 5, Hiszem, hogy Isten nem teremt selejtet. Amit én értéktelennek, csúnyának látok, Istennek az is fontos és értékes. Rajtuk keresztül is Isten mosolyog ránk.
- 6, Hiszem, hogy az ember által megtett minden jó, szép és értékes dolog, még ha nem is tökéletes, de annak a visszatükröződése, amit az Isten öröktől fogva megálmodott az ember számára.
- 7, Hiszem, hogy Isten nem csak ezt a földi világot készítette.
- 8, Hiszem, hogy a földi halál nem az élet végleges elmúlása, mert a halált is az élet veszi körül. A halálnak is az életben van igazi értelme. Van, aki életében is halott, és van, aki halálában is él!
- 9, Hiszem, hogy Isten mindent, amit létrehozott, jónak, szépnek és értékesnek alkotta. ha én is Isten szemével látok, akkor számomra is jó, szép és értékes lesz a világ.
- 10, Hiszem, hogy azaz út, amelyet Jézus mutatott nekünk, itt a földön nem széles, és nem könnyű. de elvezet a szűk kapuhoz, amely a földi élet után az örökévalóságra tárul fel nekünk.
- 11, Hiszem, hogy csak azok tudnak útmutató jelek lenni mások számára, akik Isten, mint sziklára építik az életüket, ellen tudnak állni az élet viharainak, és bátran mernek tekinteni az ég felé.
- 12, Hiszem, hogy a világban található rend mögött, Isten teremtető akarata nyilvánul meg. Ez ad támaszt és biztonságot az életünkhöz.
13. Hiszem, hogy Isten mindenkinek feladatot szánt ebben a világban. Mindenkinek ott kell betöltenie hivatását, ahová őt az Isten állította, mert élete, Isten nagy kirakó játékában, ott lesz a helyén.

G y e r m e k o l d a l

A napkeleti bölcsek

Karácsony táján mindig előkerül az az evangéliumi rész, amikor a napkeleti bölcsek, ezek a titokzatos vándorok, meglátják a betlehemi csillagot, és elindulnak, követik Betlehembe. A templomokban úgy is megemlékeznek ró-luk, hogy kiállítják a szobraikat a jászol mellé. Ott állnak, az egyiknek a kezében az *arany*, másiknál a *tömjén*, a harmadiknál a *mirha*.

Az unatkozó király

Kik is lehetnek ezek a királyok vagy napkeleti bölcsek, nem tudjuk pontosan. De talán az egyik, a Gáspár, az egy olyan király lehetett, akinek minden kívánságát teljesítették, akinek az akaratát udvari emberek százai, ezrei lesték. Hogyha éppen zenére támadt kedve, akkor az udvarmester már intett is, jött a zenekar, húzta a talpalávalót. Amikor látták, hogy Gáspár királynak a figyelme ellankad, már kevésbé örül ennek a zenének, akkor ismét egy intésbe került és lecserélték az együttest, jött egy másik, másféle muzsikával. Ha Gáspár királynak focizni támadt kedve, már elő is állt a nemzeti válogatott, és ő is játszhatott. Persze meg volt hagyva mindenkinek, hogy itt ma, csak Gáspár királynak szabad gólt löni, úgy-hogy az ellenfél játékosai is neki passzolták a labdát, és azt vette észre, hogy ha a kapura rúg, akkor a kapus direkt a másik irányba vetődik, nehogy véletlenül kifogja az ő lövését. Így bizony hamar unalmassá vált az élet.

Ahogy teltek-múltak a hónapok és az évek, Gáspár király elveszítette a kedvét. Nem telt már öröme sem a zene-hallgatásban, sem a sportban, hanem csak ült a trónteremben és kedvetlenül nézett maga elé. Pedig az udvari emberek változatlanul megpróbálták kitalálni mindenféle szándékát. Gáspárban pedig lassan megérlelődött az elhatározás, hogy világgá megy, és új életet kezd. Egyik este, amikor már mindenki aludni tért, kinézett a trónterem ablakán, s meglátta a csillagot az ég alján. Azt gondolta, ez alkalmas idő arra, hogy útra keljen. Lepedőket csomózott össze, leeresztette az ablakból, egészen a földre ért a vége, majd fogta magát, s lemászott rajta. Odalent nyakába vette a vándortarisz-nyáját, és elindult a csillag nyomában.

A tépelődő orvos

A második napkeleti bölcset, aki a jászol mellett áll, úgy hívjuk, Menyhért király. Ez a Menyhért talán egy híres orvos volt. Egy orvos, aki sokféle betegséget ismert, és nagyon sok beteget meggyógyított. Jöttek hozzá az emberek, és nem is kért sok pénzt a gyógyításért, csak annyit, amiből a legszükségesebbekre futotta. Örömmel, szívességből gyógyította az embereket. De hiába híres orvos valaki, vannak olyan betegségek, szenvedések, amiken még ő sem tud segíteni. Ez volt neki a legnehezebb: látnia azt, hogy emberek szenvednek, s hiába szedi össze minden tudományát, képtelen rajtuk segíteni. Arra vágyott, milyen jó lenne, ha találna egy tudós könyvet vagy egy bölcs embert, akitől megkérdezhetné, hogy miért is szenved az ember a földön. Ekkortájt látta meg egyik este ő is a csillagot. Könyveiben olvasott róla, hogy amikor ez a csillag megjelenik, egy nagy királyhoz vezeti a vándorokat, akik követésére vállalkoznak, s arra gondolt, hogy talán ez a király majd válaszolni tud a kérdésére.

A kigúnyolt szerelmes

A harmadik: Boldizsár. Boldizsár arca fekete. Úgy is hívjuk, hogy a szerecsen király. Valahonnan messziről, talán Afrikából jött. Ki is lehetett ő? Talán egy olyan király volt, akinek megtetszett egy szomszédos ország királylánya, és feleségül szeretne volna venni. A királylány apja kihirdette, hogy jöjjenek a kérők, álljanak hosszú sorba, és aki megtetszik az ő lányának, annak adja a kezét. Úgyhogy Boldizsár is föltarisznyázott, és elment, beállt a kérők sorába, de azt látta, hogy mindegyik kérő szomorú arccal bandukol ki a trónteremből, úgy látszik, hogy a királylány nagyon válogatós lehetett. Amikor ő is bekopogott a trónterem ajtaján, és megállt a királylány előtt, elámult annak ragyogó szépsége láttán. De a gyönyörű lány ráemelte a tekintetét, és kinevette őt.

- Te meg mit keresel itt, te kormos képű? - kérdezte. - Csak nem gondolod, hogy hozzád megyek feleségül? Eredj innét, keress egy csillagot, mosd meg a fényében az arcodat, és hogyha a csillagfénytől hófehérré válik a bőröd, akkor gyere vissza! Akkor talán hozzád megyek. Boldizsár erősen elhatározta, hogy ő csak azért is elveszi ezt a királylányt. Nehéznek találta a feladatot, de arra gondolt, hogy nehéz-nehéz, de talán mégsem lehetetlen. Este, amikor feljött a hold és a csillagok, egészen az ég alján meglátta a betlehemi csillagot. Nem tudta, honnan került elő, merre tart, de azt látta, hogy alacsonyan halad. Nagyon megörült.

Ezt nyakon csípem - határozta el. Vette a királyi lepkehálóját, és elindult a palotából a csillagot követve.

A három király találkozott egy útkereszteződésnél, ahol elmesélték egymásnak, hogy ki miért indult útnak. Majd Menyhért, az orvos így szólt:

- Nem tudom, hogy ti megtaláljátok-e, amit kerestek, mert ez a csillag egy ki-

rályhoz vezet, de talán ő orvosolni tudja a ti nehézségeiteket, bajaitokat is, úgy-hogy, azt javaslom, menjünk tovább együtt.

Így közösen folytatták útjukat. Mentek-mentek, falvakon, városokon keresztül, míg végül elértek egy barlanghoz. A barlangban ott állt a jászol szalmával bélelten, és a szalmán ott feküdt a kisgyermek, Jézus, mellette Mária és József. A bölcsek köszöntötték őket, s megkérték Máriát, hadd vessenek egy pillantást a kis újszülöttre.

Miközben a gyermeket nézték, Gáspár király arra gondolt, hogy ez a kisbaba mennyire fázhat, hiszen itt hideg van, csak egy ökör meg egy szamár áll körülötte, azok fújják rá a párát, azzal próbálják melengetni. Eszébe jutott, hogy a királyi palástját levehetné és ráteríthetné. Meg is tette, és ekkor hirtelen megvilágosodott előtte, hogy miért volt ő eddig boldogtalan és kedvetlen. Bizony azért, mert mindenki az ő akaratát, az ő kívánságát leste, és mindenki neki akart szolgálni. Neki játszottak a zenészek, a sportolók, de arra nem volt már lehetősége, hogy ő ajándékozzon meg másokat. Hirtelen megérezte azt, hogy ajándékot adni másnak, ez ad értelmet és örömet az embernek. Elhatározta, hogy visszatér az országába, és ezt fogja gyakorolni. Menyhért király pedig ahogy nézte a jászol mellett a kicsit, arra gondolt, hogy ez a kisgyerek is felnőtt egyszer. És mintegy látomásként megjelent neki, hogy ez a kisgyerek, már felnőttként, szintén szenvedni fog, mert az emberek majd keresztre feszítik. De a szenvedése nem lesz fölösleges, mert ezáltal ennek a kisgyereknek az apja, aki maga az Isten, meggyógyítja minden ember szenvedését. Menyhért egyszerre megnyugodott. Tudta, hogy néhány nap múlva visszatér a szegényei közé, gyógyítani őket, de már nemcsak orvosságot ad nekik, hanem el tudja nekik mondani, hogy van valaki, aki azoknak a szenvedéseknek a titkát is ismeri és gyógyítja, amiken ő nem tud segíteni.

Végül a harmadik, Boldizsár, szintén ott állt a jászol mellett, és azt látta, hogy a kisgyerek ránevet. Meghökken.

- Nahát, ilyen fekete az arcom, és mégis mosolyog rám valaki? Így is jó vagyok, így is szeret engem? Akkor nem kell nekem az a királylány.

Találok valaki mást helyette, aki ehhez a kisgyerekhez hasonlóan mosolyogni fog rám. Nem kell nekem csillag meg csillagfény, nem kell nekem az arcomat tisztára mosni, engem így is lehet szeretni. - És hirtelen vidám lett a szíve, és szökdelni lett volna kedve, hogyha nem lett volna olyan méltóságos király.

Kis idő múltán a napkeleti bölcsek hazatértek otthonukba, mindegyik azzal az üzenettel a szívében, amit a jászol mellett kapott az újszülöttről.

Romhányi József: Medve tanköltemény

Felmordult a medve a sok rossz
mackóvers hallatán:

- Ez mind kontár! Sarlatán!
Mit gügyögnek, locsognak
szerencsétlen bocsoknak!

Oly negédes némelyik,
hogy már szinte émelyít.
Te szent múzsa, irgalmazz,
milyen ócska rímhalmaz!

Minden sorvég szinte önként adódik.

Majd én írok egy igazit, valódit:

- Dörmeg-dirmeg a vén medve,
mert ma cudar ám a hangulata.

Csípi darázs, marja bolha,
vidor kedve mitől kerekedne?

Mikor ma a kasba nézett,
nem talált egy nyalás csemegét.

Szeder, málna? - Sehol semmi.

Mit lehetne akkor vacsorázni?

Hogy ne haljon szegény éhen,
szundikál majd egész gyertyaszentelőig.

Kézbe kapta e verset egy lektor,
ki tanult némi verstant egykor.

És most újra letette a vizsgát,
összeírta a rím-hiánylistát:

Kedve
volna
mézet
enni
téli.

A többit eldobta.
Bőszült is miatta.
Ezt viszont kiadta.

Február 2. - Medve monda

A legismertebb néphagyomány szerint, ha február 2-án a medve előjön a barlangjából és meglátja az árnyékát (azaz napsütéses idő van), akkor visszabújik még téli álmodni, mert még hideg jöhet. E népi hiede-lem gyökere Erdélybe vezet vissza és onnan is tovább Jókai Mórhoz, mert egyes nézetek szerint a „Nagy Mesemondó” fantáziájában, pontosabban az *Az új földesúr c. regényében* született meg az időjós medve alakja, melyben így ír:

„Van aztán egy napja a télnek, aminek gyertyaszentelő a neve. Ezen a napon a medve elhagyja odúját, kijön széttekinteni a világban. Azt nézi, milyen idő van! Ha azt látja, hogy szép napfényes idő van, a hó olvad, az ég tavaszkék, ha lágy, hízog szellők lengedeznek, akkor a medve - visszamegy odújába, pihent oldalára fekszik; talpa közé dugja az orrát, s még negyven napot aluszik tovább; - mert ez még csak a tél kacérkodása. Ha azonban gyertyaszentelő napján azt látja a medve, hogy rút, zimankós förmeteg van; hordja a szél a hópelyhet, csikorognak a fák sudarai, ha jégcsap hull a fenyők zúzmarás szakálláról; ha a farkas ordít az erdő mélyén: akkor a medve megrázza bundáját, megtörli szemeit és kinn marad; nem megy vissza többet odújába, hanem nekiindul elszánt jókedvvel az erdőnek. Mert a medve tudja azt jól, hogy a tél most adja ki utolsó mérgét. Csak hadd fűjjon, hadd havazzon, hadd dörömbölgjön: minél jobban erőlteti haragját, annál hamarabb vége lesz. S a medvének mindig igaza van.”

Mi az egyházmegyei zsinat?

Az egyetemes zsinattal ellentétben, amelyen a résztvevő püspökök szavazataival dől el a kérdések többsége; az egyházmegyei zsinat olyan, papokból és világiakból álló tanácsadó testület, amely az egyházmegye püspökének nyújt segítséget. Amit tehát az egyházmegyei zsinat megfogalmaz, az csak javaslat; a törvényeket a megyéspüspök hozza. A váci egyházmegyében utoljára 1995-ben volt zsinat, Keszthelyi Ferenc püspöksége alatt. *A Hit évének kezdő napján egyházmegyei zsinatot hirdetett dr. Beer Miklós megyéspüspök.*

A zsinatot előkészítő megbeszéléseken tíz olyan témakör alakult ki, amelyeket az elkövetkező időben az illetékes bizottságok előterjesztésére megvitatnak. A bizottságokat papok vezetik; ám azokban természetesen az adott területen az egyházmegyében dolgozó világi szakemberei is részt vesznek.

A tíz témakör :1. Evangelizáció; 2. Szolgálattevők; 3. Liturgia; 4. Katekézis; 5. Plébániai közösség; 6. Család; 7. Sajátos ellátást igénylő csoportok; 8. Az egyházmegye élete; 9. Anyagi javak; 10. Jelenlétünk a társadalomban.

A bizottságok az előkészítő munka során vázlatosan összefoglalták a szakterületükön felmerült kérdéseket, problémákat, fejlesztendő területeket. Ezek a vázlatok az elkövetkező körülbelül két és fél év alatt körbejárják az esperességeket, ahol a helyi papok vezette bizottságok megismerik, megvitatják és kiegészítik azokat. A műhelymunka eredményeit ismét az illetékes bizottságok összesítik. Az elkészült munkaanyag ilyen formában kerül majd a zsinati gyűlés elé, ahol ismét megtárgyalják, majd jóváhagyásra fölterjesztik a megyéspüspöknek.

Az egyházmegye híveit – a honlapokon és a hirdetésekben keresztül, rendszeres közleményekben értesíti a püspökség a zsinat aktuális történéseiről.

A Váci Egyházmegye honlapjának nyitóoldalán (www.vaciegyhazmegye.hu) Zsinat menüpont nyitható meg.

Emellett az aktuális szándékot, kérést minden hónapban befoglalazzák egy-egy fohászba, amelyet a hívek könyörgései között olvasnak föl a lektorok. Így, emellett, hogy az egyházmegyében élő katolikusok imáikkal kísérik a munkát, minden szentmisén elhangzik ugyanaz az egy könyörgés a zsinatért, ezáltal mindenkit bevonva az egyházmegye további életéért való imába és tevékenységbe.

(Molnár Zsolt – Magyar Bertalan)

Megjegyzés: Egyházközségünk zsinati csoportja is tevékenyen vesz részt egyházmegyei zsinat esperes-kerületi találkozóin Gödöllőn. A plébániára kiküldött témavázlatot megvitatja, konkrét javaslatokat fogalmaz meg az aktuális témával kapcsolatban, és ezeket a zsinati fórumon közzé teszi.

A plébániánkról jelentjük ...

⇒ A templomkertből kivágott korhadt fák helyett tavasszal új fákat ültetünk.

A kertészmérnök javaslata és az egyháztanács határozata szerint *Gömbkörös fák* és *Szilfák* kerülnek majd a kertbe. Ezúton is köszönetet mondunk a

Polgármester Úrnak, a fakivágásban, illetve a kertrendezésben nyújtott támogatásért.

A gesztenyefák kivágásánál nagy segítségünkre volt még Kiss Károly Alpolgármester Úr, valamint Czibi Béláné, a KHT vezetője.

⇒ A templom orgonájának javítására, - a vállalkozó betegsége miatt - csak tavasszal kerülhet sor.

⇒ Újjászerveződtek a rózsafüzér csoportok. Egyes csoportokban azonban nincs meg a „titkoknak” megfelelő létszám. Kérjük az imádkozni vágyó híveket, érdeklődjenek a csoportok vezetőinél, és csatlakozzanak a Rózsafüzér Társulat tagjai közé.

A kerpesi egyházközség rózsafüzér csoportjai

Sz.	Csoportvezetők	Csoportok neve
1.	Brédl Félixné	"Jótanács anyja" rózsafüzér csoport
2.	Molnár Istvánné	"Csodálatos anya" rózsafüzér csoport
3.	Toldi Ferencné	"Fájdalmas anya" rózsafüzér csoport
4.	Simkó Ferencné	"Szeretetreméltó anya" rózsafüzér csoport
5.	Tatár Béláné	"Nagyhatalmú Szűz" rózsafüzér csoport
6.	Rusznay Istvánné	"Irgalmas Szűz" rózsafüzér csoport
7.	Gróf Lászlóné	"Hajnali csillag" rózsafüzér csoport
8.	Kruger Jánosné	"Szent Erzsébet" rózsafüzér csoport
9.	Horváth Györgyné	"Lisieux-i szent Teréz" rózsafüzér csoport
10.	Fera Istvánné	"Üdvözítőnk anyja" rózsafüzér csoport
11.	Heik Istvánné	"Szent Anna" rózsafüzér csoport
12.	Szalai Jánosné	"Titkos értelmű rózsza" rózsafüzér csoport

AMIT MINDEN FIÚGYEREKNEK MEG KELLENE TANÍTANI

Valljuk be őszintén, mi nők sokszor háborodunk fel, milyen udvariatlanok, kényelmesek vagy épp ápolatlanok a férfiak. (Tisztelet a kivételnek!!) Pedig a változás kulcsa a mi kezünkben van, azoknál az anyáknál, akiknek fiú gyerekük van. Ne panaszkodjunk hát, inkább figyeljük oda néhány igen fontos dologra, amit minden fiúgyereknek jó lenne megtanítani.

1. Tanítsd meg neki szavakba önteni az érzelmeit!

Kisgyerekként még kiabál fájdalmában, toporzékol csalódottságában és sírásba tör ki, ha fél valamitől. A testi kifejezés jó dolog, mivel nyelvi szinten még sokáig nem kész arra, hogy a feszültségét levezesse. Szóval hagyd, hogy tombolja ki az érzelmeit, de ugyanakkor magyarázd is el neki, mit érez. Beszéljetek róla, mások hogyan fejezik ki ezeket az érzelmeiket, hogy a későbbiekben különbséget tudjon majd tenni a csalódottság és harag, vagy épp a szomorúság és szégyen-érzet között.

2. Mutass a fiadnak olyan férfiakat, akik az eszük, elszántságuk vagy a becsületük miatt lehetnek példaképek!

Merthogy a külső adottságok miatt lesznek követendő példák már pelenkás kortól, abban biztos lehetsz: Pókember, Superman, Luke Skywalker, stb. De mesélj a fiadnak olyan emberekről is, akik azért szuperhősök, mert bátrak (mint a Wright fivérek), mert mernek nagyot álmodni (mint Einstein), mert csodálatosan ját-szanak a szavakkal (mint Tolkien), mert kiállnak másokért (mint Martin Luther King). De ne feledkezzetek meg a hírnév nélküli hősökről sem: az ügyele-tes orvosokról vagy a karitatív munkát végzőkről sem.

3. Mutass a fiadnak olyan nőket, akik az eszük, elszántságuk vagy a becsületük miatt lehetnek példaképek!

Ugye mondanom sem kell: a hagyományos értelemben vett szépségideálok (Barbie és társai) automatikusan megjelennek majd a fiad életében. De mutass neki olyan nőket is, akik a belső kisugárzásuk miatt szépek, mert okosak (mint Marie Curie), mert mindig segíte-nek másokon (mint Teréz anya), mert útmu-tást adnak az éltre.

4. Légy te a fiad példaképe, mert szép, okos, elszánt és becsületes vagy!

Te, az anyja vagy az első nő, az első szerelem a fiad életében. Ha azt akarod, hogy igényes legyen majd a nőkkel kapcsolatban, légy te is igényes magaddal szemben. Légy ápolat, illatos, udvarias és mosolygós – ne csak akkor, ha kilépsz a házból, de otthon is. Hiszen ők, a családot a legfontosabb közönség!

5. Tanítsd jó modorra!

Mert ettől szebb lesz az élete. És másokét is azzá teszi.

6. Tanítsd meg hinni valamiben!

Mert lesz majd olyan, hogy félni fog, elkeseredett vagy mérhetetlenül szomorú lesz, összetörik a szívét vagy cserbenhagyják. És te nem leszel ott mellette. Kell, hogy legyen akkor valami, aminek a jóságában és segítő szándékában hihet: hogy tudja, nincsen egyedül, soha. Soha.

7. Mutasd meg neki, hogyan tudja levezetni a feszültségét!

Adj neki egy dobót, tollat és papírt, elég tágas teret, egy üthető párnát, egy pár futócipőt vagy tanítsd meg meditálni. Vagy mindezt együtt, hogy ha már a saját útját járja, és tele lesz feszültséggel, tudjon választani, hogyan eressze ki a fáradt gőzt. Anélkül, hogy kárt tenne másban. Vagy magában.

8. Vidd el színházba, koncertre, kirándulni, mutass neki új helyeket!

Mert az új helyek, új dolgok szélesítik a látókört, kinyitják az ember szívét és lelkét a más és szabálytalan dolgok elfogadására is.

9. Tanítsd meg neki, hogyan kell házimunkát végezni!

De ne úgy, hogy ez nyűg, kötelesség vagy utálatos dolog legyen. Legyen olyan természetes része a mindennapi életének, mint a fogmosás. Persze, az életkorának megfelelő feladattal lásd el, de már az óvodás korúak is bevonhatóak a háztartásba. Az, ha egy tizenéves fiú segít a mosásban, rendrakásban egyáltalán nem terheli meg, bele kell, hogy férjen a napjába. (Hiszen egy ál-landóan ügyetlenben lévő anyának is belefér.) És nem utolsó sorban: hozd tudtára, hogy egy férfi, aki jól főz, nagyon imponáló a nőknek

10. És még egy fontos dolog: hagyd, hogy az apja megmutassa neki, hogyan működik a világ.

Anélkül, hogy beleszólnál szerinted mi a helyes. Ha hagyd, hogy mély és szoros kapcsolat alakuljon ki apja és fia között, akkor (a tizenéves korszakot leszámítva) a fiú, mindig fogja tudni, kihez fordulhat tanácsért.

A betegség értéke

*Február 11. Szűz Mária lourdes-i jelenésének évfordulója,
a katolikus egyházban a Betegek Világnapja.*

A betegség nem sorscsapás, hanem ösztönzés arra, hogy jobban fölkészüljünk az örök életre. Nem tagadhatjuk, hogy egészséges emberként könnyű erről beszélni, de amikor az ember súlyos beteg, a fájdalom mellett gyötrelmet okoznak a kétségek is.

Ha betegek vagyunk, nemcsak a testünk beteg, hanem az egész ember, aki a test és lélek egysége. De a lelken keresztül szellemi irányból jön az igazi gyógyulás. Egyre többet beszélnek arról, hogy jobban gyógyul az a beteg, aki akar gyógyulni. Ehhez azonban az kell, hogy legyen miért és kiért meggyógyulni. Az igazi gyógyuláshoz kell a hit, sőt még inkább kell annak elfogadásához, ha gyógyíthatatlan betegségbe esünk.

Földi életünk átmeneti, nem tart örökké. Az időt arra kaptuk, hogy alakuljunk és alakítsuk a világot. A betegség olyan élethelyzet, amikor ezt aktívan tehetjük.

A beteg ember többet tud imádkozni, mert jobban ráér. A mennyországban, ahol mindennek az értéke kiderül, biztosan meglepődünk majd azon, hogy a betegek imája időnként jobban előrevitte a világot, mint az egészségesek aktivitása.

Ima a betegekért

Jóságos Istenem, a betegekért könyörgünk hozzád.

*Gyógyulást, vagy legalább enyhülést
kérünk számukra, fájdalmaik elviseléséhez.*

Ők most ezt a legfontosabbnak látják, érzik.

Te, Uram kérünk, sugald szívünkbe ezeket a szavakat:

'A legfontosabb az, hogy a lelked ne legyen beteg!'

Uram, legyen meg a Te akaratod!

Ha Te akarod, meggyógyíthatod őket.

*Ha a Te szent akaratod az, hogy tovább
viseljék a keresztyüket,*

akkor kérünk Téged, adj nekik erőt is hozzá.

Védelmezd a betegeket és enyhítsd fájdalmaikat.

Teljesedjen be rajtuk a Te szent akaratod.

*Segítsd őket kegyelmeddel, hogy
türelmesen vigyék keresztyüket.*

*Kérlek Téged mi magunkért is,
akik értük imádkozunk.*

*Tisztítsd meg szívünket, hogy imáink
méltók legyenek a meghallgatásra,
és a mi könyörgéseinkért áraszd
rájuk szent kegyelmedet. Ámen*

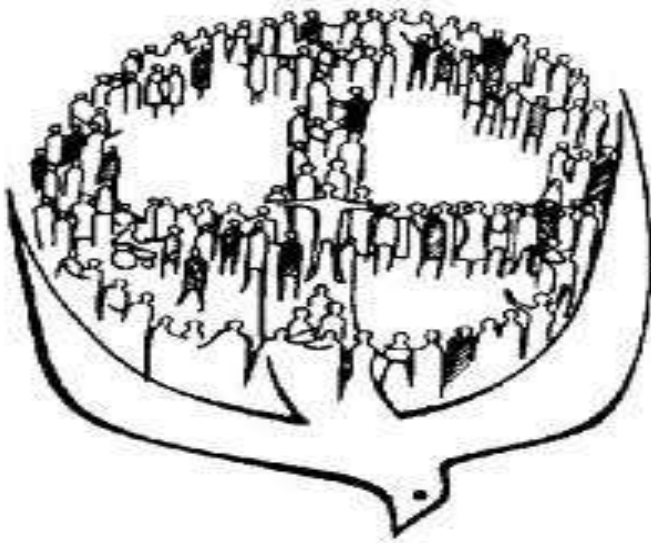
Szentmise szándékok február hónapban

1.
2. +Ruzsai Pál, +Szülők és összes +Hozzá tartozó (8.00)
 (11.00)
 Simoncsik Lászlóné +Molnár Mária (18.00)
3. Fera István és +Anna leánya
4.
5.
6.
7. Jézus Szent Szíve tiszteletére engesztelésül - A „Titkos értelmű rózsza” rf. csoport élő Tagjai (Szalainé)
8. A „Titkos értelmű rózsza” rf. csoport +Tagjai (Szalainé)
9. +Budavári József (8.00)
 (11.00)
 +Jancsó Mihályné és +Szülei (18.00)
10. +Burkovics Péter, +Bollog János, +neje Klopcesek Katalin és összes +Hozzá tartozó
11. +Néczin András 7. évf.
12. Élő családtagokért - születésnapon
13. +Kotter Károly
14. +Rozmüller József és neje +Tanács Mária
15. +ifj. Kiss Sándor és +Szülei
16. +József és +Julianna (8.00)
 (11.00)
 +Kisgyörgy szülők, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó (18.00)
17. +Paulovics Károlyné, +Férje és +Szüleik
18. +Rozmüller József, neje +Szokolik Julianna, +két Gyermeük és +Szüleik
19. Családok megtéréséért - hálából névnapon
20. +Nagy János, neje +Huszka Julianna, +Fiuk és +Unokájuk
21.
22. A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
23. Az egyházközség februárban +Hívei (8.00)
 (11.00)
 +Rapavi Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (18.00)
24.
25.
26.
27.
28.

AZ ESZTENDŐ FORDULÓJÁN

*Az esztendő fordulóján
Összegyűltünk mind ez órán,
Oltárodnál leborulunk háladásra,
Mindentudó színed előtt számadásra.*

*A múltó év minden napja
Kegyelmedet megmutatja.
Testi-lelki bajainkban gyógyítottál,
Haláltestvér karjaitól megtartottál.*

*A mezőket te ruházod,
Ég madarát te táplálod,
Nem engedted elpusztulni árván minket,
És megadtad mindennapi kenyerünket.*

*Könnyeinket szárítgattad,
Homlokunkat simogattad,
Ha tévedtünk, a jó útra rátereltél,
Ha elestünk, irgalmasan fölemeltél.*

*Hálásan hát megfogadjuk,
Törvényedet el nem hagyjuk,
Új esztendő minden napján légy mellettünk,
Hogy a bűnnek szeplője se érje lelkünk.*

*S ha majd eljön a végóra,
Ajkunk nyílik búcsúszóra,
Hozzád vigye lelkünket az őrzőangyal,
Hol nincsen nap, nincsen éj,
csak örök hajnal.*

(Népének)

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 **Fax:** 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: 8.00 és 18.00

Hétköznapi: 6.15

Kivéve csütörtök: 18.00

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: 11.00